

روایتی از شهدا، جانبازان و ایثارگران
افغانستانی دفاع مقدس

۴۷

سی و پنجمین سالگرد دفاع مقدس
روزنامه **سرخ**

نیم روزی در مزار شهدای افغانستانی دفاع مقدس در گلزار شهدای قم

میهمانان سرخ جامه حضرت معصومه (س)

مهدی عسکری

زیارت دردانه خواهر علی بن موسی الرضا(ع) که به پایان می‌رسد، دیده به احترام می‌بندیم و از انتهای صحن تعظیم کنان خارج می‌شویم. از سمت پارکینگ شرقی حرم در انتهای خیابان عمار یاسر، به طرف خیابان معلم حرکت می‌کنیم و بعد از گذشتن از میدان معلم، از سمت میدان بسیج به گلزار شهدای قم می‌رسیم. امامزاده علی بن جعفر(ع) که نسب مبارکش با چهار واسطه به امام جعفر صادق(ع) می‌رسد، میزبان مادام شهدای سال‌های شیدایی دفاع مقدس است؛ شهدای ایرانی، شهدای افغانی، شهدای عراقی، شهدای پاکستانی و عربستانی و حتی یک شهید فرانسوی ...

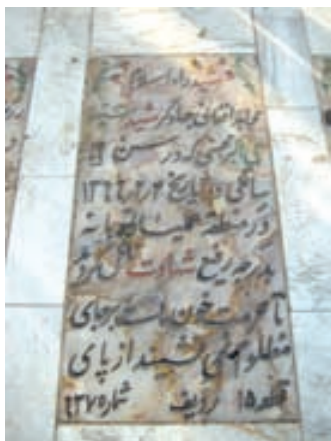
از خانواده‌ها به وطن خود برگشته اند، برخی نیز محل زندگی را تغییر داده اند و از خانواده برخی نیز هیچ نام و نشانی حتی به اندازه یک شماره تلفن در اختیار نیست.

در همان قطعه و برای خواندن فاتحه، بر سر مزار شهید «نظر محمدی» حاضر می‌شویم که او نیز در همان تاریخ به شهادت رسید تا در همسایگی شهید حسینی خانه آخرتی در گلزار شهدای قم انتخاب کند.

کمی آن طرف تر و در همین قطعه مزار دیگر شهید افغانی را نشانم می‌دهد و می‌گوید: در مزار شماره ۳۸ در ردیف ۴ همین قطعه شهید «سید محمد علوی» به خاک سپرده شده.

با هم به سراغ مزارش می‌رویم، در حالی که تابلو عکسش بالای مزارش نصب شده، تاریخ روی سنگ قبر، ۲۹ آبان سال ۶۵ را به عنوان روز آسمانی شدنش در جبهه جنوب حک کرده است.

شهدای بزرگوار افغانی که در دفاع مقدس، در دفاع از مرزهای مقدس کشورمان حضوری فعال داشتند، در گوشه گوشه این مزار پراکنده اند. به سراغ قطعه ۱۵ می‌رویم که در نزدیکی دفتر امام زاده قرار دارد. بدون معطلی به ردیف چهارم و مزار شماره ۶۳۷ می‌رویم، جایی که «سید علی اکبر محسنی» در چهارم اردیبهشت سال ۶۶ در منطقه عملیاتی بانه به شهادت رسید.

امامزاده، احساس غریبی از وجود ما هم رخت می‌بندد. احمدآقا دفتر شهدای گلزار را باز می‌کند و نام و نشان شهدای افغانی را روی کاغذ می‌نویسد و می‌گوید: همین سه هفته قبل بزرگداشت باشکوهی برای شهدای مدافع حرم در همین مجتمع امام خمینی(ره) در نزدیکی امامزاده برگزار شد. ۱۷۰ نفر از پدر و مادران شهدای حرم آمده بودند. از همان انتهای مزار که به دفتر امامزاده نزدیک است، قدم زنان به سمت قطعه ۱۲ می‌رویم. در این قطعه ۲۰۸ شهید کربلای ۴ و ۵ به خاک ابدیت پیوسته اند. در ردیف دوم به مزار اولین شهید افغانستانی می‌رسیم؛ شهید «سید علی حسینی» که در ۲۵ آبان سال ۶۵ در محل پادگان آموزشی به شهادت رسید.

با وجود جستجوهای فراوانی که پیش از حضور در مزار شهدا داشتیم، متأسفانه زندگی نامه این شهدا آنگونه که باید و شاید در دسترس نیست. برخی

بقعه سید ابراهیم (ع) فرزند شاه چراغ و سید احمد (ع) از نسل امام سجاد (ع)، در راسته همین خیابان قدری از غربت میزبان این گلزار کاسته است. گلدسته‌های بلند و مرتفع امامزاده علی ابن جعفر(ع) که مدخل ورودی گلزار است درست مثل گلدسته مساجد جامع دیدگانت را به آسمان می‌ساید. قرار است گذر و نظری بر مزار شهدای مجاهد افغانی داشته باشیم که به پاس اعتقاد به اسلام بدون مرز، همسنگر رزمندگان وطن شدند و جان به پای حفظ اسلام و قرآن فدا کردند، هر چند که حیف مان آمد در ادامه این گزارش از شهدای ایرانی ننویسیم.

وارد که می‌شویم، دو طرف دیوارهای بلند و مسقف پشت گلدسته ها، تصاویر شهدای دفاع مقدس، دالانی از رنگ و درنگ ایجاد کرده است؛ شهید محمد ادبی که در ۱۸ سالگی به قرار عاشقی اش وفا کرد، شهید رحمت ... شبان که در ۲۰ سالگی و در امتحان دفاع از وطن نمره ۲۰ گرفت، شهید ناصر پورصادق، شهید محسن بلندیان، محمد مهدی بحرینی و ... دالان را که عبور می‌کنیم، آفتاب به قلب آسمان رسیده و چتر داغش روی سایبان‌های مزار شهدا پهن شده است. صدای نوای موسیقی زیبایی دفاع مقدس بی اختیار سال‌های دفاع مقدس و شور و حال روزهای اعزام به جبهه را تداعی می‌کند.

مدافعان حرم؛ همین روزها...

با استقبال گرم «احمد آل علی» مسئول گلزار شهدای